

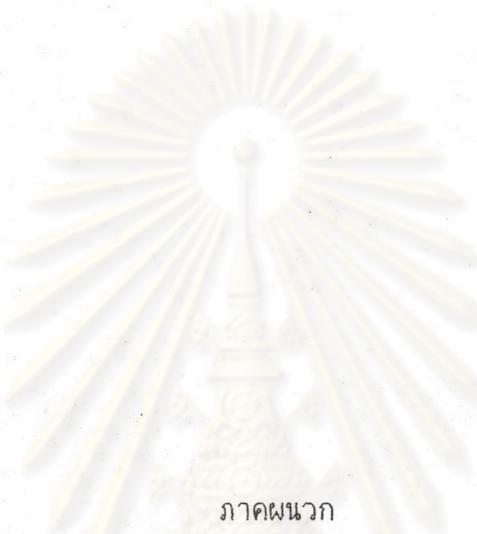
เอกสารอ้างอิง

1. รายงานเชื้อเพลิงและพลังงานของประเทศไทย 2530 สำนักงานการพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน.
2. งานก้านหิน กองเชื้อเพลิงธรรมชาติ, "พลังงานจากก้านหินในประเทศไทย," ช่าวสารการธุรกิจ, 31, 26-38, 2529.
3. ASTM Standards, D388, "Coal by Rank," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1987.
4. Meyer, R. A., Coal Handbook, pp. 1-50, Marcel Dekker Ltd., New York, 1981.
5. Elliot, M. A., Chemical of Coal Utilization, pp. 414-419, pp. 1394-1395, Second Supplementary Volume, John Wiley & Sons, Inc., 1981.
6. Elliot, R. C., Coal Desulfurization Prior to Combustion, pp. 6-43, Noyes Data Corporation, Park Ridge, New Jersey, 1978.
7. Nishioka, M., M. L. Lee, and R. N. Castle, "Sulphur Heterocycles in Coal-Derived Products," Fuel, 65, 392-395, 1986.
8. Nankervis, J. C. and R. B. Furlong, "Phase Changes in Mineral Matter of North Dakota Lignites Caused by Heating to 1200 °C," Fuel, 59, 425-430, 1980.
9. Lallai, A., G. Mura, and A. Viola, "Removal of Sulfur during the Combustion of Coal by Adding Limestone," International Chemical Engineering, 19(3), 445-453, 1979.
10. Gioia, F. and G. Mura, "Influence of Catalysts on SO₂ Control in Coal Combustion with Limestone," International Chemical Engineering, 20(3), 458-465, 1980.
11. Burdett, N. A., "The Inhibition of the Limestone Sulphation Process during Fluidized Bed Combustion - A Theoretical Approach," J. Inst. Energy., 429, 198-208, 1983.

12. Slack, A. V., "Throwaway Process : Dry Systems," Pollution Control Review, Vol.4, 20-41, Noyes Data Corporation, New Jersey, 1971.
13. Boynton, R. S., Chemistry and Technology of Lime and Limestone, pp. 128-129, John Wiley & Sons, New York, 2nd ed., 1980.
14. อรุณรัตน์ วุฒิมังคลชัย, "ตัวแปรที่มีผลต่อคุณภาพของถ่านหินอัดก้อน," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคมีเทคโนโลยี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
15. ดวงพร ชิรภานุไพลีสู, "การขัดกำมะถันในถ่านหินอัดก้อนโดยใช้ปูนขาว," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคมีเทคโนโลยี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
16. Erten, M. H., "Comparison of Sulfur Absorbtion Capabilities of Pure Lime and Limestone in Coal Combustion Zone and Flue Gas Desulfurization Systems," Process. Util. High Sulfur Coals, Proc. Int. Conf., 451-466, 1985.
17. Simon, G. A., A. R. Garman, and A. A. Boni, "The Kinetic Rate of SO₂ Sorption by Cao," AICHE, 33(2), 211-217, 1987.
18. ASTM Standards, D2013, "Preparing Coal Samples for analysis," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1986.
19. ASTM Standards, D3172, "Proximate Analysis of Coal and Coke," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1986.
20. ASTM Standards, D3173, "Test Method for Moisture in the Analysis Sample of Coal and Coke," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1986.
21. ASTM Standards, D3174, "Test Method for Ash in the Analysis of Coal and Coke," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1986.
22. ASTM Standards, D3175, "Test Method for Volatile Matter in the Analysis of Coal and Coke," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1986.

23. ASTM Standards, D2015, "Test Method for Gross Calorific Value of Solid Fuel by the Adiabatic Bomb Calorimeter," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1987.
24. ASTM Standards, D2492, "Forms of Sulfur in Coal," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1987.
25. ASTM Standards, D3177, "Total Sulfur in the Analysis Sample of Coal and Coke," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1987.
26. ASTM Standards, D1551, "Sulfur in Petroleum Oils (Quartz-Tube Method)," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1987.
27. ASTM Standards, D4239, "Sulfur in the Analysis Sample of Coal and Coke Using High Temperature Tube Furnace Combustion Methods," American Society for Testing and Materials, U.S.A., 1987.
28. Ibarra, J. V. and J. M. Palacios, "Analysis of Coal and Char Ashes and Their Ability for Sulphur Retention," Fuel, 68, 861-867 1989.

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคพนวก

ศูนย์วิทยบรังษยการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

วิธีวิเคราะห์

1) การเตรียมตัวอย่างถ่านหิน (Preparing coal samples for analysis) : ASTM D 2013

วิธีทดลอง

- นำตัวอย่างถ่านหิน 5 กิโลกรัม มาบดด้วยเครื่องบดแบบม้อน (Hammer mill) แล้วนำไปผ่านตะแกรงร่อนเบอร์ 4 (4.75 มม.) ชั้นน้ำหนักถ่านหินที่ผ่านตะแกรงร่อนให้ได้อย่างน้อย 95 % ของน้ำหนักถ่านหินทึ่งหมด แบ่งด้วยริฟเฟิล (Riffle) ให้มีน้ำหนักอย่างน้อย 2000 กรัม ตามตารางที่ ก.1
- นำตัวอย่างถ่านหินมาบดให้ละเอียดขึ้นด้วยเครื่องบดแบบ Cross beater mill แล้วนำไปผ่านตะแกรงร่อนเบอร์ 8 (2.36 มม.) ชั้นน้ำหนักถ่านหินให้ได้อย่างน้อย 95 % แล้วแบ่งด้วยริฟเฟิล ให้มีน้ำหนักอย่างน้อย 500 กรัม
- ร่อนตัวอย่างถ่านหินด้วยตะแกรงร่อนเบอร์ 20 (850 ไมครอน) แบ่งด้วยริฟเฟิล ให้มีน้ำหนักอย่างน้อย 250 กรัม
- บดตัวอย่างถ่านหินด้วยเครื่องบดแบบ Ball mill แล้วร่อนผ่านตะแกรงร่อนเบอร์ 60 (250 ไมครอน) ให้ผ่านได้ทึ่งหมด แล้วแบ่งด้วยริฟเฟิลอีกครั้ง ให้มีน้ำหนักอย่างน้อย 50 กรัม

ตารางที่ ก.1 การเตรียมตัวอย่างถ่านหินที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์

บดให้มีน้ำหนักอย่างน้อย 95 % เมื่อผ่านตะแกรงร่อนเบอร์	แบ่งให้มีน้ำหนักอย่างน้อย (กรัม)
4 (4.75 มม.)	2000
8 (2.36 มม.)	500
20 (850 ไมครอน)	250
60 (250 ไมครอน)	50

หมายเหตุ สำหรับตัวอย่างถ่านหินแม่เมะ 3 เตรียมโดยการผสมถ่านหินแม่เมะ 2 และถ่านหินแหล่งแม่เมะที่มีร้อยละกำลังถันรวมประมาณ 8 ในอัตราส่วน 3:1

2) การวิเคราะห์ถ่านหินแบบประมาณ (Proximate analysis) : ASTM D 3172

2.1 ความชื้น (moisture) : ASTM D3173

วิธีทดลอง

- อบถ่านหินในเตาอบ (drying oven) ที่อุณหภูมิ 104 - 110 °ซึ่งเป็นเวลา 30 นาที จากนั้นนำเข้าเดลิเกเตอร์ (desiccator) ทึ่งไว้ประมาณ 15 นาที นำไปชั่งและบันทึกน้ำหนัก
- ชั่งตัวอย่างถ่านหินประมาณ 1 กรัม ลงในถ่านหินในเตาอบที่อุณหภูมิ 104 - 110 °ซึ่งเป็นเวลา 1 ชั่วโมงหรือจนกว่าน้ำหนักตัวอย่างถ่านหินคงที่
- นำไปเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 104 - 110 °ซึ่งเป็นเวลา 1 ชั่วโมงหรือจนกว่าน้ำหนักตัวอย่างถ่านหินคงที่
- นำถ่านหินในเตาอบที่อุณหภูมิ 104 - 110 °ซึ่งเป็นเวลา 1 ชั่วโมงหรือจนกว่าน้ำหนักตัวอย่างถ่านหินคงที่ จึงชั่งน้ำหนักถ่านหินในเตาอบที่มีตัวอย่างอบแล้วอยู่ภายใน บันทึกผล

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$M = \frac{100(W_1 - W_2)}{W}$$

เมื่อ M = ร้อยละของความชื้น

W_1 = น้ำหนักของถ่านหินในเตาอบที่อุณหภูมิ 104 - 110 °ซึ่งเป็นเวลา 1 ชั่วโมงหรือจนกว่าน้ำหนักตัวอย่างถ่านหินเริ่มต้น ก่อนอบ (กรัม)

W_2 = น้ำหนักของถ่านหินในเตาอบที่อุณหภูมิ 104 - 110 °ซึ่งเป็นเวลา 1 ชั่วโมงหรือจนกว่าน้ำหนักตัวอย่างถ่านหินคงที่ ก่อนอบแล้ว (กรัม)

W = น้ำหนักของตัวอย่างถ่านหิน (กรัม)

2.2 เศ้า (ash) : ASTM D3174

วิธีการทดลอง

- เผาครุชีเบิลพอร์ซเลน (porcelain crucible) พร้อมฝาในเตาเผา (muffle furnace) ที่อุณหภูมิ 750 °ซึ่งเป็นเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง นำ

- ออกมำทำให้เย็นในเดลิเกเตอร์ ชั่งน้ำหนักครูซีเบิลพร้อมฝา
- ชั่งน้ำหนักตัวอย่างถ่านหินใส่ครูซีเบิล ประมาณ 1 กรัม
  - นำไปเผาบนตะเกียงบุนเชน จนควนระเหยหมด
  - ใส่ครูซีเบิลพร้อมฝาในเตาเผาอุณหภูมิ 750 °ช เป็นเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง
หรือจนน้ำหนักถ้าคงที่
  - นำครูซีเบิลออกจากเตาเผา วางทึ่งไว้ให้เย็นลง แล้วนำไปใส่ในเดลิเกเตอร์
ชั่งน้ำหนักพร้อมบันทึกผล

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$A = 100(W_3 - W_4) / W$$

เมื่อ A = ร้อยละของถ้า

W_3 = น้ำหนักของครูซีเบิลพร้อมฝาที่มีถ้า (กรัม)

W_4 = น้ำหนักของครูซีเบิลพร้อมฝา (กรัม)

W = น้ำหนักของตัวอย่างถ่านหิน (กรัม)

2.3 ปริมาณสาระเหยในตัวอย่างถ่านหิน (Volatile Matter) : ASTM D3175

วิธีการทดลอง

- เผาครูซีเบิลพร้อมฝาในเตาเผาอุณหภูมิ 950 °ช ประมาณ 30 นาที นำออกจาก
เตาเผา ทำให้เย็นในเดลิเกเตอร์ แล้วชั่งน้ำหนักของครูซีเบิลพร้อมฝา บันทึกผล
- ชั่งตัวอย่างถ่านหินใส่ในครูซีเบิลประมาณ 1 กรัม
- ปิดฝาครูซีเบิลให้เรียบร้อย นำไปให้ความร้อนโดยอุ่นๆ เนื้อปากเตา (tubular
furnace) อุณหภูมิประมาณ 300 °ช เป็นเวลา 3 นาที
- หย่อนครูซีเบิลให้อุ่นๆ บริเวณปากเตา อุณหภูมิประมาณ 600 °ช เป็นเวลา 3 นาที
- หย่อนครูซีเบิลให้อุ่นๆ กึ่งกลางเตา อุณหภูมิประมาณ 950 °ช เป็นเวลา 6 นาที
- นำครูซีเบิลออกมากึ่งไว้ให้เย็น แล้วนำไปใส่ไว้ในเดลิเกเตอร์ประมาณ 15 นาที
นำไปชั่งและบันทึกผล

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$V = 100(W_5 - W_6) / W - M$$

- เมื่อ V = ร้อยละของสารระเหย
 M = ร้อยละของความชื้น
 w_s = น้ำหนักของครุภัณฑ์เบิลพร้อมฝ้า รวมกับน้ำหนักถ่านหินก่อนเผา (กรัม)
 w_g = น้ำหนักของครุภัณฑ์เบิลพร้อมฝ้า รวมกับน้ำหนักถ่านหินหลังเผา (กรัม)
 w = น้ำหนักตัวอย่างถ่านหิน (กรัม)

2.4 ปริมาณการ์บอนคงตัวในตัวอย่างถ่านหิน (fixed carbon)

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของคาร์บอนคงตัว} = 100 - \text{ร้อยละของความชื้น} - \text{ร้อยละของเก้า} - \text{ร้อยละของสารระเหย}$$

3) การหาค่าความร้อนของถ่านหิน (Gross heating value) : ASTM D2015

วิธีการทดลอง

- ปูเส้นไนแอสเบลตอส (asbestos) ลงในถ้วยเผาให้มี จากนั้นใส่ตัวอย่างถ่านหิน ประมาณ 1 กรัม ชั้นน้ำหนักให้ละเอียดถึง 0.0001 กรัม
- วางอุกซิเจนบอนบันทึ้ง ถอดฝานบอนบอนออกแล้ววางบนขาตึ้งบอนบัน จากนั้นวัด และตัดยาวประมาณ 10 ซม. นำมาผูกไว้ระหว่างปลายทั้งสองข้างอิเล็กโกรด ที่อยู่ด้านล่างของฝานบอนบัน
- วางถ้วยที่บรรจุถ่านหิน ลงบนห่วงอิเล็กโกรดใต้ฝานบอนบัน จัดให้ลาดที่ผูกไว้โค้ง เป็นรูปตัวยูและอยู่บนผิวน้ำของถ่านหิน
- เติมน้ำกลั่นลงในอุกซิเจนบอนบัน 1 มิลลิลิตร
- ประกอบฝานบอนบันกับตัวบอนบันเข้าด้วยกัน ขันเกลียวและปิดวาล์วปล่อยก๊าซให้แน่น ด้วยมือ นำไปอัดก๊าซออกซิเจนอย่างช้า ๆ จนเมื่อความดัน 20 - 25 บรรยากาศ เติมน้ำอุ่นหภูมิประมาณ 24-25 ° ซ ลงในถังแข่นบอนบัน 1 ลิตร นำอุกซิเจนบอนบันที่อัดก๊าซไว้เรียนร้อยแล้ววางลงในถังบอนบัน เลียนสายอิเล็กโกรด 2 เส้น เข้ากับ ข้ออิเล็กโกรดบนฝานบอนบัน เติมน้ำลงไปในถังอีก 1 ลิตร
- ตรวจสอบว่ามีฟองก๊าซพุดขึ้นมาจากส่วนต่าง ๆ ของฝานบอนบันหรือไม่ก่อน แล้วปิดฝาเครื่อง ลดระดับเทอร์โมมิเตอร์และเครื่องกวนลงมา
- เปิดสวิตช์ให้เครื่องกวนทำงาน ทุก ๆ 30 วินาที บันทึกค่าอุณหภูมิของน้ำที่อยู่ใน ถังหัวของระบบบอนบัน (jacket) และน้ำในถังแข่นบอนบัน เมื่อได้ค่าใกล้เคียง

ต่างกันไม่เกิน 0.01°C จึงกดปุ่มจุดระเบิด

- หยุดการทดลองเมื่ออุณหภูมิของน้ำในถังแข่นอมบ์เพิ่มขึ้นจนคงที่จากการอ่านทุกนาที ไม่ต่ำกว่า 2 ค่าต่อเนื่องกัน

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$Hg = (t(W) - e1 - e2 - e3 - e4)/g$$

เมื่อ Hg = Gross heat of combustion, cal/g

t = อุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น; องศาเซลเซียส

W = ค่าน้ำสมมูลของเครื่องบอมบ์ค่าลูริมิเตอร์ (Water Equivalent),
แคลอรี/องศาเซลเซียส

$e1$ = การแก้ค่าความร้อนของการเกิด HNO_3
= มิลลิลิตรของ $0.0709 \text{ N. Na}_2\text{CO}_3$

$e2$ = การแก้ค่าความร้อนของการเกิด H_2SO_4
= $13.7 \times (\%)$, cal

$e3$ = การแก้ค่าความร้อนของ fuse wire
= $2.3 \times$ ความยาวลวดที่ไหมไป, เซนติเมตร

$e4$ = การแก้ค่าความร้อนของ cotton thread = 0

g = น้ำหนักของตัวอย่าง, กรัม

4) การหารูปแบบกำมะถัน (forms of sulfur) : ASTM D2492

4.1 การหารูปแบบกำมะถันชัลเฟต (sulfate sulfur)

วิธีการทดลอง

- ชังตัวอย่างถ่านหินประมาณ 2 กรัม ใส่ในบิกเกอร์ เติมสารละลายน้ำ HC1 (2:3) 50 มิลลิลิตร แล้วเติมสารละลายน้ำเอธิลแอลกอฮอล์ ประมาณ 2 มิลลิลิตร คนให้ทั่วแล้วปิดด้วยกระดาษฝาปิด
- ต้มให้สารละลายน้ำเดือด เป็นเวลา 30 นาที
- กรองด้วยกระดาษกรองเบอร์ 1 ล้างตะกอนด้วยน้ำร้อนละลายน้ำ ครึ่ง จนแน่ใจว่าล้าง HC1 ได้หมด กระดาษกรองและตะกอนที่ได้จากการกรอง เก็บไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์หาแบบกำมะถันไฟไฮต์ต่อไป
- สารละลายน้ำที่ได้จากการกรอง นำมาเติมน้ำบอร์มีน (Bromine water) 5

มิลลิลิตร ต้มให้เดือดอย่างน้อย 5 นาที

- เติมสารละลายน้ำ NH_4OH อย่างช้าๆ จนกระทั่งเป็นด่างเล็กน้อย (ทดสอบโดยใช้กรดชาลิตมัส) แล้วเติมให้เกินพออีก 5 มิลลิลิตร คนสารละลายน้ำส่วนเหลือจะเกิดตะกอนลึ้น้ำตาลแดงของ $\text{Fe}(\text{OH})_3$
  - กรองตะกอนผ่านกรดชาลิตกรองเบอร์ 1 ล้างตะกอนด้วย NH_4OH (1:10) ที่ร้อน 2 - 3 ครั้ง
  - นำสารละลายน้ำที่ได้มาเติม methyl orange 2-3 หยดทำให้เป็นกรด ด้วย HCl เชี้ยวขัน
  - ต้มสารละลายน้ำที่ได้เดือดเติม BaCl_2 อย่างช้าๆ 10 มิลลิลิตร กวนสารละลายน้ำตลอดเวลา ต้มสารละลายน้ำท่อไปอีก 15 นาที จะได้ตะกอนลើขาวขุ่นของ BaSO_4 ตั้งทึ้งไว้อย่างน้อย 2 ชั่วโมง
  - กรองตะกอน BaSO_4 ด้วยกรดชาลิตกรองเบอร์ 42 ล้างตะกอนด้วยน้ำร้อนหลาย ๆ ครั้งจนหมดคลอไรต์อ่อน ซึ่งตรวจสอบโดยใช้ AgNO_3
  - นำตะกอนที่กรองได้พร้อมกรดชาลิตกรองใส่ครูซิเบิลที่ทราบน้ำหนักแล้ว เพาด้วยตะเกียงบุนเซนกรดชาลิตกรองใหม่หมด จากนั้นนำครูซิเบิลเข้าเตาเผา ที่อุณหภูมิ 800°C เป็นเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง หรือจนตะกอน BaSO_4 มีน้ำหนักคงที่
  - นำครูซิเบิลออกจากเตาเผา ทำให้เย็นในเดลิเกเตอร์ ชั่วหน้าหนักตะกอน BaSO_4
  - ทำ Blank correction ทำการทดลองเหมือนข้างต้นทุกประการแต่ไม่ใช้ตัวอย่างถ่านหิน เพื่อตรวจสอบว่าสารเคมีที่ใช้ มีปริมาณกำมะถันชั้ลเฟตอยู่มากน้อยเพียงใด
- สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของกำมะถันชั้ลเฟต} = \frac{13.735(A - B)}{C}$$

เมื่อ A = น้ำหนักตะกอน BaSO_4 (กรัม)

B = น้ำหนักตะกอน BaSO_4 ใน blank (กรัม)

C = น้ำหนักตัวอย่างถ่านหิน (กรัม)

4.2 การหาปริมาณกำมะถันไฟริต (pyritic sulfur)

ทำการวิเคราะห์ที่ศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิธีการทดลอง

- นำตะกอนที่ได้จากการวิเคราะห์หาปริมาณกำมะถันชั้ลเฟต มาอยู่ด้วยสารละลายน้ำ

HNO_3 (1:7) 50 มิลลิลิตร ประมาณ 30 นาที หรือทึ่งค้างคืน

- กรองสารละลายด้วยกระดาษกรองเบอร์ 1 ล้างตะกรอนด้วยน้ำเย็นอย่างน้อย 6 ครั้ง
- ทำสารละลายให้เจือจางด้วยน้ำกลั่น จนได้ปริมาตร 250 มิลลิลิตร
- นำไปวัดหาปริมาณเหล็กด้วยเครื่อง atomic absorption spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 248.3 นาโนเมตร

การเตรียม standard curve ของเหล็ก

- นำสารละลายมาตรฐานของเหล็กที่ความเข้มข้น 1000 ppm มา 2.5 มล. ทำให้เป็น 100 มล. ในขวดปริมาตรขนาด 100 มล. จะได้ความเข้มข้นของเหล็ก 25 ppm
- บีบепตสารละลายที่มีความเข้มข้นของเหล็ก 25 ppm มา 1 มล. ทำให้เป็น 10 มล. ในขวดปริมาตรขนาด 10 มล. จะได้ความเข้มข้นของเหล็ก 2.5 ppm
- บีบепตสารละลายที่มีความเข้มข้นของเหล็ก 25 ppm มา 2 มล. ทำให้เป็น 10 มล. ในขวดปริมาตรขนาด 10 มล. จะได้ความเข้มข้นของเหล็ก 5 ppm
- บีบепตสารละลายที่มีความเข้มข้นของเหล็ก 25 ppm มา 3 มล. ทำให้เป็น 10 มล. ในขวดปริมาตรขนาด 10 มล. จะได้ความเข้มข้นของเหล็ก 7.5 ppm
- บีบепตสารละลายที่มีความเข้มข้นของเหล็ก 25 ppm มา 4 มล. ทำให้เป็น 10 มล. ในขวดปริมาตรขนาด 10 มล. จะได้ความเข้มข้นของเหล็ก 10 ppm
- นำสารละลายมาตรฐานที่มีความเข้มข้นของเหล็ก 2.5, 5, 7.5 และ 10 ppm มาวัดค่า absorbance โดยเครื่อง atomic absorption spectrophotometer
- สร้าง standard curve ระหว่างค่า absorbance กับความเข้มข้นของเหล็ก
- จากค่า absorbance ของสารละลายที่วิเคราะห์ได้ สามารถหาปริมาณเหล็กได้
- จากปริมาณเหล็กที่ทราบ นำไปคำนวณหาปริมาณกำมะถันไฟไวร์ต์ในตัวอย่างถ่านหินได้ สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของเหล็ก} = \frac{x}{W} \times 100$$

เมื่อ x = ความเข้มข้นของเหล็กที่อ่านจาก standard curve (ppm)

W = น้ำหนักของตัวอย่างถ่านหิน (g)

$$\text{ร้อยละของกำมะถันไฟไวร์ต์} = \frac{x}{W} \times 1.148$$

หมายเหตุ แสดงที่มาของสูตร

หน่วย ppm = มิลลิกรัม/ลิตร

สมมติว่าปริมาณเหล็ก y มิลลิกรัม/ลิตร ในสารละลายตัวอย่าง 10 มล.

น้ำหนักสารละลายตัวอย่าง 10 มล. มีปริมาณเหล็ก $(10)y/1000$ มิลลิกรัม

สารละลายตัวอย่าง 250 มล. มีปริมาณเหล็ก $(10)(250)y/1000$ มิลลิกรัม

น้ำหนักถ่านหิน W กรัม มีปริมาณเหล็ก $(10)(250)y/1000 \times 1000$ กรัม

น้ำหนักถ่านหิน 100 กรัม มีปริมาณเหล็ก $1/4 (y/W)$ กรัม

ถ้ามีปริมาณเหล็ก 55.85 กรัม จะเป็นชั้ลเฟอร์ในรูป $(FeS_2) 32 \times 2$ กรัม

ปริมาณเหล็ก $1/4 (y/W)$ กรัม จะเป็นชั้ลเฟอร์ในรูป (FeS_2)

$$= (32 \times 2/55.85)(1/4)(y/W) \text{ กรัม}$$

$$= 1.148 \times \text{ร้อยละของเหล็ก}$$

4.3 การหาปริมาณกำมะถันอินทรีย์ (organic sulfur)

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

ร้อยละของกำมะถันอินทรีย์ = ร้อยละของกำมะถันรวม - ร้อยละของกำมะถันชั้ลเฟต
- ร้อยละของกำมะถันไฟไหร์

5) การหาปริมาณกำมะถันรวม (Total sulfur) โดยวิธี Eschka : ASTM D3177

วิธีการทดลอง

- ชั่งถ่านหิน 1 กรัม ผสมกับสาร Eschka ($MgO:Na_2CO_3 = 2:1$) 3 กรัม ในครุภัณฑ์แล้วบิดกับด้วยสาร Eschka อีก 1 กรัม
- นำไปเผาบนเตาเกียงบุนเชน จนควันระเหยหมด
- นำเข้าเตาเผาที่อุณหภูมิ 800°C ประมาณ 3 ชั่วโมง
- นำครุภัณฑ์ออกจากเตาเผา ย่อสารในครุภัณฑ์ด้วยน้ำร้อน 100 มิลลิลิตร เป็นเวลาประมาณ 30 นาที
- กรองสารละลายด้วยกระดาษกรองเบอร์ 1 ล้างด้วยน้ำร้อนหลายครั้ง จนมีปริมาตร 250 มิลลิลิตร
- ทำสารละลายที่กรองได้ให้เป็นกรดด้วย HCl (1:9)
- ทำสารละลายให้เป็นกลางด้วย Na_2CO_3 โดยใช้ methyl orange เป็นอินดิเคเตอร์

- ทำให้เป็นกรดเล็กน้อยโดยเติม HC₁ (1:9) 1 มิลลิลิตร
- ต้มสารละลายให้เดือด แล้วเติมสารละลาย BaCl₂ อย่างช้าๆ 10 มิลลิลิตร คุณตลอดเวลาขณะเดี๋ยวกัน ต้มสารละลายต่อไปอีกประมาณ 15 นาที จะเกิดตะกอนขาวขุ่นของ BaSO₄ ตั้งทึ้งไว้อย่างน้อย 2 ชั่วโมง
- กรองตะกอน BaSO₄ ด้วยกระดาษกรองเบอร์ 42 ล้างตะกอนด้วยน้ำร้อนหลายครั้งจนหมดคลอไรต์ออก ทดสอบด้วยสารละลาย AgNO₃
- นำตะกอนที่กรองได้พร้อมกระดาษกรอง ใส่ครุฑีเบิลที่ทราบน้ำหนักแล้ว เผาบนเตาเผาที่อุณหภูมิ 800 °C เป็นเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง หรือจนน้ำหนักตะกอน BaSO₄ คงที่
- นำครุฑีเบิลออกจากเตาเผา ทำให้เย็นในเดลิเกเตอร์ ซึ่งน้ำหนักตะกอน BaSO₄
- ทำ Blank correction โดยทดลองเมื่อันข้างต้นทุกประการ เพียงแต่ไม่ใช้ตัวอย่างถ่านหิน

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของกำมะถันรวม} = 13.738(A - B)/C$$

เมื่อ A = น้ำหนักตะกอน BaSO₄ (กรัม)

B = น้ำหนักตะกอน BaSO₄ ใน blank (กรัม)

C = น้ำหนักตัวอย่างถ่านหิน (กรัม)

6) การหากำมะถันในหลอดแก้วควอตซ์ : ASTM D1551, D4239

การวิเคราะห์โดยวิธีนี้ ถ่านหินตัวอย่างต้องมีร้อยละกำมะถันรวมไม่เกิน 5 จึงจะได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีความแม่นยำ 95%

ในงานวิจัยนี้ ทำการทดลองโดยใช้ตัวอย่างเดียวกันเข้าสองครั้ง โดยพน้ำมีความแตกต่างกันในการทดลองขึ้นตามที่แสดงในตารางที่ ก.2 สำหรับตัวอย่างที่ให้ค่าสูง ต้องทำการทดลองใหม่

ตารางที่ ก.2 แสดงความแตกต่างที่ยอมรับได้ในการทดลองช้า สำหรับการทดลองหาภาระกันในหลอดแก้วควอร์ตซ์

ร้อยละภาระกันรวม	ความแตกต่างไม่เกิน
0-0.5	0.07
0.5-1.0	0.10
1.0-2.0	0.15
2.0-3.0	0.26
3.0-5.0	0.43

วิธีการทดลอง

- เปิดสวิทช์ให้เตาเผา (tube furnace) ร้อนจนถึงอุณหภูมิที่ต้องการ
- ชั่งถ่านหินใส่ในเรือพอร์ชเลนที่ทราบน้ำหนักแล้ว ให้มีน้ำหนักดังนี้คือ
น้ำหนัก 0.50 กรัม สำหรับถ่านหินที่มีภาระกันไม่เกิน 4 %
น้ำหนัก 0.25 กรัม สำหรับถ่านหินที่มีภาระกันมากกว่า 4 %
- ใส่สารละลายน้ำ H_2O_2 30 มิลลิลิตร ใน primary absorber และ 10 มิลลิลิตร
ใน secondary absorber พร้อมประกอบเครื่องมือต่าง ๆ
- เปิดปั๊มสูญญากาศ (vacuum pump) เพื่อปรับอัตราการไหลของอากาศเท่ากัน
2.5 ลิตร/นาที
- ปิดปั๊ม ใส่เรือพอร์ชเลนที่ทำแห้งปากเตา เปิดปั๊มเป็นเวลา 2 นาที
- ปิดปั๊ม เลื่อนเรือพอร์ชเลนเข้าไปอีกประมาณ 3 - 4 เซนติเมตร เปิดปั๊มเป็น
เวลา 4 นาที
- ปิดปั๊ม เลื่อนเรือพอร์ชเลนเข้าไปอีกครึ่งล่างเตา เปิดปั๊มเป็นเวลา 9 นาที (ใช้
อากาศ 3 นาที และใช้อากาศเงา 6 นาที)
- ปิดปั๊มเลื่อนหลอดแก้วควอร์ตซ์ออก ใช้จุกปิด primary absorber ตรง adapter
ที่ไว้สักครู่หนึ่ง จึงล้าง spray trap, secondary absorber และ adapter
ด้วยน้ำกลั่นปริมาณไม่เกิน 20 มิลลิลิตร แล้วเทลงใน flask
- เติมอินดิเคเตอร์ (methyl red : bromocresol green = 1:3) 3 - 4

หยด ลงในสารละลายน้ำที่ได้ จากนั้นไต่เทราท์ด้วยสารละลายน้ำ NaOH มาตรฐาน (0.06 N) จนปริมาณ NaOH ที่ใช้

- ทำ blank correction โดยทำการทดลอง เมื่อข้างต้นทุกประการ เพียงแต่ไม่ใช้ตัวอย่างถ่านหิน

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$S = 16.03(A - B)N / 10W$$

เมื่อ S = ร้อยละโดยน้ำหนักของกำมะถัน

A = ปริมาตรของ NaOH ที่ใช้ (มิลลิลิตร)

B = ปริมาตรของ NaOH ที่ใช้สำหรับ blank (มิลลิลิตร)

N = normality ของ NaOH

W = น้ำหนักถ่านหิน (กรัม)

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๙

ตัวอย่างการคำนวณ

1. หาร้อยละกำมะถันในถ่านหินที่ถูกปล่อยออกมารากการเผา ให้มีถ่านหิน

ข้อมูลการทดลอง : ถ่านหินแม่เมaje 1 ที่อุณหภูมิ 800 °C CaO/S = 1

$$\text{ครั้งที่ } 1 \quad A = \text{ปริมาณของ NaOH ที่ใช้} \quad = 5.75 \text{ มม.}$$

$$B = \text{ปริมาณของ NaOH ที่ใช้สำหรับ blank} = 0 \text{ มม.}$$

$$N = \text{normality ของ NaOH} = 0.0301 \text{ N.}$$

$$W = \text{น้ำหนักของถ่านหิน} = 0.5000 \text{ กรัม}$$

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$S = 16.03(A - B)N / 10W$$

$$= 16.03(5.75 - 0)(0.0301) / 10(0.5000)$$

$$\text{ร้อยละกำมะถันในถ่านหินที่ถูกปล่อยออกมารากการเผา ครั้งที่ } 1 = 0.55$$

$$\text{ครั้งที่ } 2 \quad A = 5.90 \text{ มม.}$$

$$B = 0 \text{ มม.}$$

$$N = 0.0301 \text{ N.}$$

$$W = 0.5000 \text{ กรัม}$$

$$\text{ร้อยละกำมะถันในถ่านหินที่ถูกปล่อยออกมารากการเผา ครั้งที่ } 2 = 0.57$$

$$\text{ร้อยละกำมะถันในถ่านหินที่ถูกปล่อยออกมารากการเผา เฉลี่ย} = 0.56$$

2. หาร้อยละกำมะถันในก้าชที่ถูกปล่อยออกมารากการเผา ให้มีถ่านหิน เทียบกับกำมะถันทึ้งหมด

ข้อมูลการทดลอง : ถ่านหินแม่เมaje 1 ที่อุณหภูมิ 800 °C CaO/S = 1

$$\text{มีร้อยละกำมะถันรวม} = 2.20$$

$$\text{ร้อยละกำมะถันในก้าชที่ถูกปล่อยออกมารากการเผา เทียบกับกำมะถันทึ้งหมด} = 0.56 \times 100 / 2.20$$

$$= 25.5$$

3. หาร้อยละกำมะถันในก้าชที่ถูกดูดจับโดยปุนขาว เทียบกับกำมะถันทึ้งหมด

ข้อมูลการทดลอง : ถ่านหินแม่เมaje 1 ที่อุณหภูมิ 800°C

ที่อุณหภูมิ 800°C $\text{CaO/S} = 0$

ร้อยละกำมะถันในก้าชที่ถูกปล่อยออกมา เทียบกับกำมะถันทึ้งหมด = 63.2

ที่อุณหภูมิ 800°C $\text{CaO/S} = 1$

ร้อยละกำมะถันในก้าชที่ถูกปล่อยออกมา เทียบกับกำมะถันทึ้งหมด = 25.5

ร้อยละกำมะถันในก้าชที่ถูกตัดจับโดยปุนขาว เทียบกับกำมะถันทึ้งหมด = $63.2 - 25.5$

= 37.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เรียน

นางสาว พัชรี ชุติคิลป์ เกิดวันที่ 6 มกราคม 2509 ที่กรุงเทพมหานคร
ได้รับปริญญาด้านศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางเชื้อเพลิง ภาควิชาเคมีเทคนิค จาก
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2529

ศูนย์วิทยบรพยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย